

# "1951"



פאריס. אורות מסנוורים, תיאטרות, הצגות קברטים הנפתחים בחצות. אין כמעט אחד שלא חלם על זה. אולם חלום זה אינו כריביצוץ — רביון, היתרו וציאה, נסיעות. כל פעם שמישהו חוזר מחוץ-לארץ מתקבלים סביבו ושואלים: "נג, איך היה, מה אתה מספר? איך היתה פאריס?"

החוזר מסוידו נאנח אנהא עמוקה ומספר על שמות-הקסם: שאנז'אליזה, פיגאל, מונטמרטר, מאזינוו עוקבים אחרי תיאוריה, מתנחמים: "אין דבר, גם אני אסע פעם לשם."

עד אשר ענה רעיון בראשו של אימפרסריו תליאכיו: אם קשה להעביר את הישראליים לפאריס, יש להביא את פאריס לישראל. הוא אסף להקה גדולה, המורכבת מכוכבים בודדים ומנהקות קטנות מכל ענפי האמנות. וכדי להשרות את האווירה הנכונה, נקראה הלהקה: "פאריס 1951".



## חושים מפאריס

האחים וואלס מוסיפים קצת צבע ללהקה. הם נושאים אמריקאים שהח' ליטו כי פאריס מוצאת חן בעיניהם, רכשו להם שם כזמרי שירים עממיים כושיים ורקדני סטפס.



להקת הרקדן פילמון תוסיף לקצב הפריסאי את מנגינות ספרד הערבית וריקודיה המשולחבים. פילמון הוא רקדן כשרוני מאד אך לא על כשרונו בלבד סומכת הלהקה לכבוש לבבות — לצדו רוקן דות ספרדיות קלילות-תנועה והינניות, חמות-ימזג.

## הצועניה

להימא'ה דהיקסטיליה אף היא ספרדית כפי שמעירות שערותיה השחורות ועיניה הכורקות. אולם לא זו בלבד שהיא יודעת לרקוד אלא גם כישופי הצוענים אינם נעלמים ממנה: היא יכולה לקרוא בקלפים וההגיד עתידות — לפחות לדבריה.

## צ'רלי ג'סי 2

מקסים הרמן ראפט מתמחה בעיקר להיות מישחו אחר. הוא התחיל בחיקוי המורה שלו בי בית הספר והמשיך על קרשי הכמות בחיקויי המדינאים ואני שי הציבור הידועים. אטיאט התרכז ככוכבו הוליבור, הירד עים ביותר שבין הבריות. משך כמה דקות חוזה הקהל בנבריו תו המחפנטת של קדארק גיי כל, אחריו מופיעים אדוורד ריי כינסון הגנסטר ושאר השחקי גים הידועים — כולם בעורו של מקסיה הרמן ראפט. אולם ראפט אינו מסתפק בחיקויים במתים בלבד. כאשר נערך נשף לכבוד צ'רלי ג'סי בן פאריס, התבלבל קהל האורחים דחלוטין — במקום צ'רלי אחד הסתובבו שניים. והצ'רלי האי מיתי ביותר היה, כמוכן, מקי סים ראפט.

